

teresse gradevis aftaget Samling for Samling. Min Interesse for Sagen er nøiagtig den samme, som den var, da jeg første Gang indbragte Lovforslaget, og der behøves for mig til at bringe den frem paa Ny kun en Viden om, at dette Things Holdning over for Sagen er forandret — en Viden, som imidlertid ikke kommer til Stede blot derved, at det ærede Medlem retter en Forespørgsel til mig.

Gad: Jeg vil blot tillade mig en ganske kort Bemærkning, som er foranlediget ved de Udtalelser, som ere fremkomne her i Thinget om de Udvalg, som vare nedsatte i 1881 og senere om den her omtalte Sag og Maaden, hvorpaa de arbejdede. Jeg var selv Medlem af det Udvalg, interesserede mig meget for Sagen, det er ogsaa indrømmet af det ærede Medlem, der har stillet Forespørgslen, og han interesserede sig ogsaa for Sagen, men jeg kan hverken give ham eller det ærede Medlem fra Ribe (W. Holm) Ret, naar de have udtalt sig paa en saadan Maade, at man deraf maa faae det Indtryk, at ogsaa Udvalget interesserede sig for Sagen. Jeg vil tværtimod her nedlægge det Vidnesbyrd, at naagt man i Begyndelsen stillede sig paa en Maade, saa at det syntes, at man vilde gjøre Noget for at fremme Sagen, saa er dog med Hensyn til det Resultat, der udkom, de Ord, der ere udtalte af den høitærede Finantsminister, et fuldstændigt Udtryk baade for den Arbeidsiver og den Arbeidsdygtighed, som udviklede sig i dette Udvalg.

Bluhme: I Anledning af den høitærede Finantsministers Uttringer og Opfordring til mig om at stille et Forslag til en Dagsorden, skal jeg bemærke, at jeg har ikke udtalt mig paa Flertallets Vegne, hvortil jeg ifølge min isolerede Stilling her i Thinget aldeles savner Berettigelse, men jeg har kun udtalt som min Overbevisning, at der hos alle Samfundsklasser her i Landet, særlig Jordbruget, føles en varm Interesse for vor Hovedstads Udvikling og Forstaaelse af dens Betydning. Af denne Grund tror jeg ogsaa, jeg tør sige, at den samme Interesse er til Stede hos Flertallet her i Salen, men jeg savner ifølge min Stilling Betingelserne for nu at stille et Forslag til en Dagsorden, som den, jeg blev opfordret til at fremkomme med, og jeg ser heller ingen Grund til, at det skulde gjøres. Naar nemlig den høitærede Finantsminister vedblivende har samme Interesse som før for Sagen, kan han jo ogsaa uden Dagsorden fremkomme med et Forslag. Jeg anser det

ikke for sandsynligt, at en Dagsorden som den omtalte kan vedtages, thi eet er dog virkelig, at Thinget under de nuværende politiske Forhold har resigneret sig til at behandle alle de Lovforslag, som Regjeringen kommer med, men det er dog at gaa videre, end man med Berettigelse kan gjøre, naar man ogsaa forlanger, at Thinget skal komme og opfordre Ministeren til at komme med et Lovforslag. Jeg har kun fremsat disse korte Bemærkninger for at begrunde, at jeg ikke agter at fremsætte noget Forslag til en Dagsorden.

Forespørgeren (Suel): Saavel den høitærede Minister, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Gad) gjøre sig skyldige i en Forverling, idet de nemlig stadig gaa ud fra, at det, der er denne Forespørgsels Gjenstand, tidligere har foreligget Thinget i sin Helhed. Det har det slet ikke. Det, der har foreligget, er Frilagerspørgsmaalet, men det er det mindre vigtige, det er Noget, der er nyttigt, til en vis Grad nødvendigt, men hvad der fremfor Alt er nødvendigt og en Livsbetingelse for Staten og Samfundet, nemlig Anlægget af en Frihavn, har aldrig foreligget Thinget, og derfor kan hverken den meget ærede Minister eller det ærede Medlem have nogen som helst Forestilling om, hvorledes en saadan Sag vil blive modtaget af Thinget. Denne Bemærkning finder jeg mig foranlediget til at gjøre. Medens Frilagerspørgsmaalet, da den høitærede Finantsminister beskæftigede sig med Sagen, var det Æneste, der kom til at foreligge, har Forholdet nu vendt sig saaledes, at Frihavns-spørgsmaalet, som den høitærede Minister ikke kom frem med, er det helt prædominerende, det, der for Dieblirket er af virkelig indgaende Betydning, og som Mange af os anse for en Livsbetingelse for Handelsstandens Udvikling herhjemme og for Bevarelsen af de Omraader, som vi en Gang have erhvervet os paa Handelens Gebet. Jeg var ogsaa Medlem af det omtalte Udvalg, og jeg veed ved mig selv, at jeg lagde Mærke til, og mange af mine Kolleger med mig, at alle mine Kolleger arbejdede meget ivrigt i denne Sag. Vi holdt Møder hos Overtoldinspektøren i Kjøbenhavn, modtog hans Oplysninger og stængede overhovedet Sagen en mere indgaende Interesse, end den, man ellers pleier at lade Sagerne blive til Del. Jeg tror derfor, at det er Uret, naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds bebrejder Udvalget Mangel paa Arbeidsomhed og Arbeidsdygtighed.